

ד"ר שמריהו – האפופטיקאי שידע לרקוח תרופות

מתוך הסדרה 'שכונת הבוכרים שלי'

מאת בן-ציון יהושע

ד"ר שמריהו, גוץ נטול צוואר, עם זוג עיניים כחולות גדולות כשתי גולות ורעמה מתפרצת לצדדים בסגנון בן-גוריון, שהותירה במרכז הראש הגדול קרחת מרשימה שכולה כבוד והדר. כך הצטייר בעינינו אפופטיקאי, רוקח בלשון ימינו.

הבניין שבו שכן בית המרקחת של ד"ר שמריהו (רחוב יואל 13-15, פינת רחוב עזרא 1 בשכונת הבוכרים) נמחק מעל פני האדמה ובמקומו הוקם מרכז תורני מפואר של ש"ס, בניצוחו של המחזיר בתשובה הרב ראובן אלבז. מעל הכניסה התנוסס השלט 'בית מרקחת רחובות'. עלינו בדחילו ורחימו במדרגות האבן המצוחצחות וכבר בכניסה הרחנו ריח עז של תרופות. סביב סביב, מוגנים בארונות זכוכית, היו טורים אין סופיים של צנצנות חרסינה לבנות שעליהן נרשם שם התרופה בלטינית. מסביב על כיסאות עור ישבנו בסבלנות אין קץ עד שהתרופה תהיה מוכנה. ד"ר שמריהו היה שייך לדור האפופטיקאים, שעדיין רקחו תרופות ולא מכרו אריזות. איש לא העז להמרות את פיו. הוא היה מומחה הרבה יותר מסתם רופא משפחה והמלצותיו הרפואיות כנראה הותירו אותנו בחיים. הוא נטל קורטוב של סם מרפא מצנצנת מתאימה, הוסיף אבקה מצנצנת שנייה ושלישית ורקח תרופה, לפי רצפט שקיבל. על הדלפק עמדו מוגנים מאחורי תיבת זכוכית מאזני שקילה רגישים במיוחד, שבהם שוקלים אבני חן יקרות, ולצדם מכתש ועלי עשויים חרסינה לבנה, שבהם כתש את התרופות.

לד"ר שמריהו היה חיוך מסביר פנים ונוסך ביטחון, גם נערות ביישניות יכלו להיכנס לקנות קרמים ומשחות. מאחוריו הייתה מגירה עם ציור גולגולת ועליה X ונכתב באותיות גדולות POISON – רעל. כתובת מפחידה שנסכה בנו חרדה וחשש שכמה פירורים מהרעל יזלגו לתוך התרופה שלנו. אחד אחד ובשקט מופתי עלינו על המאזניים הלבנים והגבוהים – רגלינו דורכות על המשטח ועינינו נשואות למשקולות בגובה העיניים של הקילוגרם ושל הגרם, הסטנו את המשקולות על השַׁנְתוֹת המתאימות ונשקלנו. המשקל המרבי המותר בשקילה – 180 ק"ג. היינו צנומים מאוד ('רבע עוף') ומעולם לא יצא פתק שעליו כתוב: 'נא לעלות אחד אחד'. בכל ביקור בבית המרקחת גם בדקנו אם גבהנו בכמה סנטימטרים.

כבר אז היו בשכונה צעירים פרועים שצרכו אמצעי מניעה [פְּרֶזֶרְבְּטִיב' בלשון אותם ימים]. הם עמדו כעניים בפתח והתביישו לבקש את משאלתם. ד"ר שמריהו קלט כהרף עין עם מי יש לו עסק, הביט בהם בעיניים שובבות, חייך את חיוכו, השתמש בקוד הידוע, ואמר: "בחורצ'יק ארזתי לך שקית של מלח אנגלי בשני גרוש וחצי. שיהיה לך לבריאות!"

